ଆଷ୍ଟେକର୍ ନାଗନାଥ ରାଓ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଇତ୍ୟାଦି

ବନାମ

ସହାୟକ ଆୟୁକ୍ତ ଏବଂ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଇତ୍ୟାଦି

ଜାନୁଆରୀ 5,1996

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି. ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1894 :

ବାୟୁସେନା ଷ୍ଟେସନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମି- ଦେୱାନୀ ଅଦାଲତ ବର୍ଦ୍ଧିତ କ୍ଷତିପୂରଣ କାଳ୍ପନିକ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପଦ୍ଧତି ଗ୍ରହଣ କଲେ - ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ପଦ୍ଧତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି-ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଜମି ଖୋଲା ବଜାରରେ ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ନଥିବାରୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ପଦ୍ଧତିକୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି- ଆବେଦନ ଉପରେ, ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟଙ୍କ ପରାମର୍ଶର ଜବାବରେ ପକ୍ଷମାନେ ଧାରା 23 (1A) ଅନୁଯାୟୀ ଦଖଲ ନେବାରୁ ପ୍ରତି ଏକର 45,000 ଟଙ୍କା ସହିତ 30% ମାନସିକ କ୍ଷତିପୂରଣ ଏବଂ ବାର୍ଷିକ 12% ଅତିରିକ୍ତ ପରିମାଣ ପାଇଁ ରାଜି ହୋଇଛନ୍ତି -ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲେ- ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶନ ତାରିଖରୁ 9% ଏବଂ ଏହାର ଏକ ବର୍ଷ ସମାପ୍ତି ତାରିଖରୁ 15% ସୁଧ ପାଇବାର ଅଧିକାର - ଭଡା ଭାବରେ ଦେୟ ପରିମାଣରୁ ଭୂମି ରାଜସ୍ୱ କଟାଯିବ ନାହିଁ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1616-25/1996 ।

M.F.A. ସଂଖ୍ୟା 1821, 1769, 1772-73, 1775, 1797-99, 1815 ଏବଂ 1916/1989ରେ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 12.11.91ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଉପସ୍ଥିତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏସ୍. ଏସ୍. ଜାଭାଲି ଆର୍. କେ. ଆନନ୍ଦ ସି. ଏସ୍. କୋଥୱାଲେ, କୁମାରୀ କିରଣ ସୁରୀ, ଆର୍. ସି. ମିଶ୍ର, କୁମାରୀ ଡକ୍ଟର ମୀରା ଅଗ୍ରୱାଲ, କୁମାରୀ ଅନୀଲ କଟିୟାର, କୁମାରୀ ସୁଷମା ସୁରୀ, ଏ. ଡି. ଏନ୍. ରାଓ, କେ. ଏଚ୍. ନୋବିନ୍ ସିଂହ ଏବଂ ଏମ୍. ବୀରାପ୍ପା ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ସାମ୍ବରେ (ବେଲଗାମ ବିମାନବନ୍ଦର), ବାଲେକୁନ୍ଦ୍ରି, ମୁଟାଗେରେ ଅବସ୍ଥିତ ପ୍ରାୟ 300 ଏକର କୃଷି ଜମି 1942 ମସିହାରେ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଏହାର ଦଖଲ 1942 ମସିହାରେ ନିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବାୟୁସେନା ଷ୍ଟେସନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଡିସେମ୍ବର 31, 1942 ତାରିଖ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1894 ମସିହାର ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଜମିଗୁଡ଼ିକ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଅଧିସୂଚନା 24 ଫେବୃଆରୀ 1983 ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିକାରୀ (LAO) ପ୍ରତି ଏକର ପ୍ରତି 6,000 ଟଙ୍କା କ୍ଷତିପୂରଣ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ । ସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ, ଦେୱାନୀ ଅଦାଲତ କାଳ୍ପନିକ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପଦ୍ଧତି ଅବଲମ୍ବନ କରି କ୍ଷତିପୂରଣକୁ 70,400 ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ MFA ସଂଖ୍ୟା 1821/89 ଏବଂ ସମୂହରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟରେ ଏହାର ସମର୍ଥନରେ କାରଣ ଦର୍ଶାଇ କାଳ୍ପନିକ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପଦ୍ଧତିକୁ ସମର୍ଥନ ନକରି ମାମଲାଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । (ଯେତେବେଳେ ଖୋଲା ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଜମିଗୁଡ଼ିକୁ ବନ୍ଦ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ କାଳ୍ପନିକ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଅଧିକ କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ କୃତ୍ରିମ ପ୍ରକ୍ରିୟା) । ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଯିବ : ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଜମିଗୁଡ଼ିକ ଖୋଲା ବଜାରରେ ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ଥିଲା କି । 1942 ମସିହାରେ, ଯେତେବେଳେ ବାୟୁସେନା କ୍ଷେତ୍ର ପାଇଁ କୃଷି ଜମି ଭାବରେ ଅଧିକାର ନିଆଯାଇଥିଲା, ସେତେବେଳେ 1942 ମସିହାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପାଇଁ କାଳ୍ପନିକ ଭାବରେ ନିର୍ମାଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜମିଗୁଡ଼ିକୁ ବିକ୍ରୟ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କାଳ୍ପନିକ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ନୀତିର ପ୍ରୟୋଗକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାରେ ଠିକ୍ ଥିଲେ ଯାହା କେବଳ ଏକ କଳ୍ପିତ ବିଷୟ ।

ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ବିଚାରାଧୀନ ଥିବାରୁ, ଆମେ ଭାରତ ସଂଘ ପକ୍ଷରୁ ଓକିଲ ତଥା ଦାବିଦାରମାନଙ୍କୁ ପରିମାଣ ସମାଧାନ ପାଇଁ ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛୁ । ଆମକୁ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ପକ୍ଷମାନେ ଏକର ପ୍ରତି 45,000 ଟଙ୍କାରେ 30% ମାନସିକ କ୍ଷତିପୂରଣ ସହିତ ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 23 (1-A) ଅନୁଯାୟୀ ବାର୍ଷିକ 12% ଅତିରିକ୍ତ ରାଶିର ହକଦାର ହୋଇଛନ୍ତି, ଯାହା ଦଖଲ ନେବା ତାରିଖରୁ ଦେୟ ହେବ । ପକ୍ଷମାନେ ଯେଉଁ ଏକମାତ୍ର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ସହମତିରେ ପହଞ୍ଚିପାରିଲେ ନାହିଁ

ତାହା ହେଉଛି ସୁଧ ପ୍ରଦାନର ଅଧିକାର । ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ଜାଭାଲିଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ 1942 ମସିହାରୁ କୌଣସି ପରିମାଣ ଭଡା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନାହିଁ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ 1975-76 ରୁ 1982 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଂଶିକ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହାକୁ ମିଆଦି ପରିମାଣ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ସମାଧାନକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରତି ଏକର 45,000 ଟଙ୍କା, କ୍ଷତିପୂରଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣର ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେନାହିଁ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ସେମାନେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅଧିକାର ଗ୍ରହଣ ତାରିଖରୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଡିସେମ୍ବର 31, 1942 ଠାରୁ, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 23 (I-A) ଅନୁଯାୟୀ, ସେହି ହାରରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ଏବଂ 30% ହାରରେ ମାନସିକ କ୍ଷତିପୂରଣ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମତ ହୋଇ 12% ହାରରେ ଅତିରିକ୍ତ ପରିମାଣ ପାଇବାର ମଧ ହକଦାର । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ଦାବିଦାରମାନେ ଜାନୁଆରୀ 1, 1943 ରୁ ଧାରା 4(1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶନ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅତିରିକ୍ତ ରାଶି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ବିଚାର ପାଇଁ ଉଠାଯାଉଥିବା ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଆବେଦନକାରୀମାନେ କେଉଁ ତାରିଖରୁ ସୁଧ ପାଇବାକୁ ହକଦାର । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉପସ୍ଥାପନା ହୋଇଥିବା ଅତିରିକ୍ତ ସତ୍ୟପାଠରୁ ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ତହସିଲଦାର ଭାରତ ସଂଘକୁ ଜମି ମାଲିକମାନଙ୍କୁ ଭଡା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଏବଂ 1975-76 ରୁ 1981-82 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟ ପାଇଁ ତାହା ପଠାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, 31 ଡିସେମ୍ବର, 1982 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସେ 2,60, 683.98 ଟଙ୍କା ପଠାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ତଦନୁସାରେ, ଜାନୁଆରୀ 2, 1984 ରେ ଏକ ଡିମାଣ୍ଡ ଡ୍ରାଫ୍ଟ ତହସିଲଦାରଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ପୂର୍ବ ସମୟ ପାଇଁ, ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ କୌଣସି ଲିପିବଦ୍ଧ ତଥ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ନଥିଲା । ତେଣୁ, ଉକ୍ତ ସମୟ ପାଇଁ ଦେୟ ପାଇଁ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ଆମେ ସହମତ ଯେ ପୂର୍ବ ସମୟ ପାଇଁ ଭଡା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା କି ନାହିଁ ତାହା ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା କଷ୍ଟକର ହେବ । ଏହା ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ ତହସିଲଦାର ଭୂମି ରାଜସ୍ୱ ବାବଦକୁ 1,99,815.07 ଟଙ୍କା କାଟିଥିଲେ ଏବଂ ଦାବିଦାରମାନଙ୍କୁ ଭଡା ବାବଦକୁ 46,174.05 ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ସେହି ବିନିଯୋଗ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଭୁଲ ବୋଲି ମନେ ହେଉଛି । ସେମାନେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଭଡା ଭାବରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ପରିମାଣରୁ ଭୂମି ରାଜସ୍ୱ କାଟି ପାରିନଥିଲେ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଉପରୋକ୍ତ ସମୟ ପାଇଁ 2,60,683.98 ଟଙ୍କା ପ୍ରଦତ୍ତ ଭଡା ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ । ତଦନୁସାରେ ତହସିଲଦାର ଦେୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଏହା ଏକ ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ମାମଲା ଯେ ମୋଟ ପରିମାଣ ମଧ୍ୟରୁ, ସମ୍ପୃକ୍ତ

ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ 46, 174.05 ଟଙ୍କା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ପରିମାଣକୁ ରଣ ପ୍ରଦାନ ଦେଇ, ବଳକା ପରିମାଣ ଜମି ମାଲିକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

ଯେହେତୁ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣର ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ଫେବୃଆରୀ 24, 1983 ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସେହି ତାରିଖରୁ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପାଇଁ 9% ସୁଧ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଏବଂ ଏହାର ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ, ସେମାନେ ଫେବୃଆରୀ 25, 1984 ରୁ ଜମା ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 15% ସୁଧ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ।

ତଦନୁସାରେ, ଆବେଦନଗୁଡିକ ଉପରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ପରି ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ । ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଏହି ଆଦେଶ ପାଇବା ତାରିଖରୁ ଛଅ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ରାଶି ଦେୟ ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଜି.ଏନ. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।